

ærede Premierminister deri synes at see noget overmaade farligt, saa kan jeg ikke vide, hvorledes han kan det, i alt Fald trøster jeg mig ved, at den Mening deles af Saa mange, at man ikke med Nette kan betragte den som farlig, og som en overmaade vægtig Autoritet for den Mening, at det ikke er nogen Uret, skal jeg tillade mig at anføre en Mand, som man vist vil erkjende for en vægtig Autoritet, og om hvem man ikke vil paa- staae, at han vil gjøre Uret: det er nemlig Statsraad, Professor Larsen; han har selv offentlig her i Salen sagt, at han ingenlunde anseer det som noget Urimeligt eller Umuligt, at der ogsaa i Fremtiden vil kunne gives en Afsløsningslov for Huusmændene. Naar det er sagt, at Tiendeafsløsningen skulde komme paa den Maade, at den aldeles skulde falde bort for Inderne og erstattes ved en almindelig Skat, saa veed jeg ikke, hvorledes den høit- ærede Premierminister kan komme til at udtale det som Noget, hvortil der af et Parti her i Landet eller af nogensomhelst større Deel af Befolkningen arbeides hen, thi det har mig vitterligt aldrig været fremsat, det har, det kan jeg forstikke, ligget saa langt fra mine Tanker — og jeg har heller ikke hørt nogen Anden af dem, der staae i nær Forbindelse med mig, yttre noget Saadant, — at jeg vilde ansee det for en Umulighed, at det kunde falde mig ind, at den Sag skal ordnes paa den Maade. Hvorledes saaledes den ærede Premierminister kan fremstille det som Noget, hvortil der stræbes hen af en Magt, hvis Valgret det paa Grund deraf er nødvendigt at indskrænke for derved at knuse den, det veed jeg ikke; da enhver Ting jo kan findes udtalt af enkelt Mand, saa var det jo muligt, at ogsaa dette var udtalt, maaffee i et Blad; men jeg skal da forvare mig imod, at noget Saadant findes fremsat i nogetsomhelst Blad, hvormed jeg har at gjøre. Men om det skulde findes fremsat i et Blad eller være kommet fra en enkelt Mand, saa var dette dog ikke saa stor en Fare, at man derfor skal betage ^{29/20} af Folket deres Valgret. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, hvorfor det særlig har gjort mig ondt at høre navnlig den ærede Premier- minister yttre sig saaledes. Vi vide Allesam-

men, at den ærede Minister i mange Aar har været en politisk Mand; han har i Stænderne gjort hvad han kunde for at modsætte sig de Fordringer, hvorom der her er Tale, og for hvis Sværfsættelse jeg vedkjender mig at arbejde, — han har været en af de Virksomste til at holde imod i denne Henseende, han har været med at fremkalde fra Hans Majestæt den daværende Konge Erklæringer til Bøndes- befolkningen om, at den aldrig kunde vente at faae disse Fordringer opfyldte. Det glæder mig, at han ikke var med ved hvad der fulgte derefter, at paalægge Bondestanden Mundfury og forbyde to Mænd fra to forskellige Sogne at tale sammen om Landboforholdene — det skal jeg holde ham fri for. Men i 1848, da kom den samme ærede Premierminister, der forhen, i disse lange Aar, havde staaet imod, og erklærede — det var den 11te November 1848 —, paa Regjeringens Vegne, at det var dens Opgave at skaffe Jordbrugerne fri Raa- dighed over deres Kræfter, deres Tid og deres Bestiddelsler, altsaa at gjennemføre en paa Ret- færdighed støttet Afsløsning af saadanne nu — nemlig i 1848 — bestaaende Forhold, som lægge Hindringer iveten for den frie personlige Stil- ling og Virksomhed, og som Love, Regjeringen vilde forelægge den først sammentrædende Rigs- dag, nævnte han blandt andre baade en Faste- afsløsningslov og en Tiendeafsløsningslov, og kort Tid derefter kom den samme ærede Pre- mierminister heri Salen og beklagede, at disse Forhold ikke vare blevne ordnede i de rolige Tider: han sagde, at det var beklageligt, at det nu var kommet saaledes, at disse Forhold, der for længere Tid siden vare ordnede i an- dre Lande, og som kun havde henstaaet uordnede her paa Grund af de Reformer, der i Bes- gyndelsen af Frederik den Sjettes Regjerings- tid vare blevne indførte og havde gjort Til- standen mere taalelige her, end den havde været andre Steder — det var beklageligt, sagde han, at nu, da det viste sig, at det var hele Bondestanden, eller den største Deel af den, der fordrede her at faae disse Reformer gjennemførte, dette da ikke var skeet i de rolige Tider; men nu hørte vi igaar den høitærede Premierminister sige, at for at forhindre disse Reformer skulde vi med Hensyn til de directe